

JENNIFER CRUSIE STAV SA!

IKAR

*Idol ženských srdc a sivá myška.
Aká je šanca, že sú pre seba stvorení?*

JENNIFER CRUSIE
STAV SA!

Preložila Adriana Sýkorčinová

IKAR

Jennifer Crusie
BET ME

Text copyright © 2004 by Jennifer Crusie Smith
Translation © 2022 by Adriana Sýkorčinová
Cover Jacket © Gruppo Editoriale Fanucci Srl
Slovak edition © 2022 by IKAR, a.s.

Z anglického originálu *Bet me*
(St. Martin's Paperbacks, New York 2004)
preložila Adriana Sýkorčinová.
Redigovala Darina Maláková.
Obálku podľa originálu upravil Augustín Putera.
Technická redaktorka Helena Oleňová.
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s., Bratislava
v roku 2022 ako svoju 1 875. publikáciu v elektronickej podobe.
Sadzba a zalomenie do strán ITEM, spol. s r. o., Bratislava.

ISBN 978-80-551-8156-1

Venujem
Monice Pradhanovej McLeanovej

*Lebo je cennejšia než rubíny,
ktoré vie dobre investovať,
a preto, lebo každá kniha, ktorú napíše,
je diamantom.*

Pod'akovanie

.....

Ďakujem

Meg Ruleyovej

za to, že hoci som si tým nebola istá,
túto knihu predala, a opäť sa nemýlila;

Jen Enderlinovej

za to, že hoci som si tým nebola istá,
túto knihu kúpila, a opäť sa nemýlila;

vydavateľstvu St. Martin's Press,

najmä Johnovi Sargentovi, Sally Richardsonovej,
Matthewovi Shearovi, Kim Cardasciaovej,
Johnovi Karlovi a Johnovi Murphymu
za podporu siahajúcu ďaleko za hranice nevyhnutnej
(a Sally posielam veľkú pusu za dohodnutie opcie
na sfilmovanie);

Mollie Smithovej

za zlepšenie mojej webstránky, starostlivosť
o moje účtovné doklady,
kritiku mojej knihy a za to,
že prežiarila môj život;

Val Taylorovej

za to, že so mnou znovu pracuje aj po tom,
čo som jej slúbila, že toto už bude posledná verzia;

dámam z XRom,

zvlášť Jo Beverleyovej za nápad s tekvicovou pohovkou;

Čerešňiam

(*Čerešne* je názov online fanklubu Jennifer Crusieovej,
pozn. prekl.)

za kritiku prvej scény tejto knihy, vyhľadávanie receptov,
znášanie môjho reptania, skrátka za to, že sú;

a

plavčíkom z pláže, policajtom, hasičom

a personálu nemocnice na ostrove Nantucket

za to, že vďaka ich rýchlemu a kompetentnému zásahu
nevyšla táto kniha po mojej smrti. (Ak máte dostať
astmatický záchvat počas surfovania,
zo srdca vám radím, aby to bolo na Nantuckete.)

Pre ženy je uspokojením túžby
po hazarde manželstvo.

GLORIA STEINEMOVÁ

Prvá kapitola

Kde bolo, tam bolo, pomyslela si Minerva Dobbsová uprostred hlučného baru, ktorý radi navštevovali mladí kariéristi, *bol raz jeden svet plný slušných chlapov*. Divala sa do peknej tváre muža, s ktorým chcela ísť na sestrinu svadbu, a v duchu dodala: *Tie časy sú však už dávno preč*.

„Takto to ďalej nejde,“ hovoril David.

Mohla by som mu prepichnúť srdce touto paličkou, pokračovala Min v úvahách. Nie naozaj, pochopiteľne. Palička na miešanie koktailu bola z plastu a špička nemala potrebnú ostrosť. V južnom Ohio sa to tak ani nerobilo. Uprednostňovala sa puška s odpílenou hlavňou.

„A obaja vieme prečo,“ dodal.

Zrejme si ani neuvedomoval, že je nahnevaný, asi si myslel, že sa správa pokojne a dospelo. *Ja aspoň viem, že zúrim*, hovorila si Min. Zahalila sa do svojho hnevu ako do kabáta, ktorý ju teraz zohrieval svojím teplom. To sa Davidovi nikdy nepodarilo.

Pri barovom pulte v tvare veľkého ruletového kola zazvonil zvonček. Ďalšie mínus pre Davida. Rozchádza sa s ňou v tematickom bare. *Mizivá šanca*. Už ten názov jej mal napovedať.

„Min, je mi to ľúto,“ presviedčal ju nepresvedčivo.

Ruky v sivom károvanom kostýme si radšej prekrižila, aby mu jednu nevylepila. „To preto, lebo dnes nechcem ísť k tebe? Je streda. Zajtra idem do práce. Aj ty ideš zajtra do práce. A svoj drink si platím sama.“

„Nie, preto nie.“ David pôsobil úprimným a rozrušeným dojmom, ako to vedia len vysokí tmavovlasí egoisti. „Nevidím z tvojej strany žiadnu snahu, aby nám to klapalo, a to znamená...”

To znamená, že spolu chodíme dva mesiace a ešte stále som sa s tebou nevypala. Min ho prestala počúvať a poobzerala sa. Keby som mala nevypátratelný jed, nasypala by som mu ho do pohára, a ani jeden z týchto panákov v drahom obleku by si to nevšimol.

„... a ak máme mať budúcnosť, aj ty by si sa mala usilovať.“

Och, vážne? kontrovala mu Min v duchu, čo znamenalo, že na Davidových slovách niečo je. Chýbajúci sex ho napriek tomu neospravedlňoval za to, že ju opúšťa tri týždne pred tým, ako sa má navliecť do družičkovských šiat, v ktorých vyzerá ako tučná, bláznivá pastierka. „Pravdaže máme budúcnosť, David,“ presviedčala ho, potláčajúc hnev. „Máme predsa spoločné plány. Diana sa vydáva o tri týždne. Si pozvaný na svadbu. Na predsvadobnú večeru. Na ženichovu rozlúčku so slobodou. David, neuvidíš striptérku!“

„Partner na sestrinu svadbu?“ zvýšil David hlas. „Iba na to ma potrebuješ?“

„Pravdaže nie,“ odvetila. „Tak ako ty mňa určite nepotrebuješ iba do postele.“

David otvoril ústa a opäť ich zavrel. „Nuž, isteže nie. Nemysli si, že ti niečo vyčítam. Si inteligentná, úspešná, rozumná...”

Min počúvala. Vedela, že prívlastkov *krásna* a *štíhla* sa nedočká. Keby tak dostal infarkt! V mužskej populácii síce infarkty pred štyridsiatkou tvoria iba štyri percentá prípadov, no nie sú vylúčené. Keby zomrel, ani jej matka by nemohla očakávať, že ho privedie na svadbu.

„... a určite by si bola skvelá mama,“ zakončil David svoj výpočet.

„Ďakujem,“ povedala. „To je také neromantické!“

„Min, nazdával som sa, že niekam smerujeme.“

„Veď hej,“ súhlasila a poobzerala sa po krikľavom dekore baru. „Napríklad sem.“

David zavzdychal a chytil ju za ruku. „Min, prajem ti len to najlepšie. Zostaneme v kontakte.“

Min si odťahla ruku. „Necítiš náhodou bolesť v ľavom ramene?“

„Nie,“ odvetil a zamračil sa na ňu.

„Škoda,“ utrúsila a vrátila sa k svojim kamarátkam, ktoré ich pozorovali z druhého konca miestnosti.

„Dnes pôsobil ešte škrobenejšie než zvyčajne,“ vyhlásila Liza opretá o jukebox. Vlasy prežiarené svetlom lúčov ju robili ešte vyššou a atraktívnejšou.

K Lize by sa David nesprával tak bezcitne. Báľ by sa jej, vedel, že by ho roztrhala na kúsky. *Musím byť viac ako Liza*, pomyslela si Min a začala obracať kartičky s názvami piesní.

„Nahneval ťa?“ zaujímala sa blondínka Bonnie, ktorá s ustárostene naklonenou hlavou stála po jej boku. Ani s Bonnie by sa David nerozišiel. K malej milej Bonnie bol každý milý.

„Áno. Dal mi kopačky.“ Min prestala obracať kartičky. Čuduj sa svete, v jukeboxe mali Elvise. Bar sa jej hneď zdal prívetivejší. Nahádzala do automatu mince a zapla pieseň *Hound Dog*. Škoda, že okrem pesničky o sukničkárovi nenahral Elvis aj pesničku o hajzlovi.

„Nikdy sa mi nepáčil,“ poznamenala Bonnie.

Min pristúpila k ruletovému baru a pousmiala sa na štíhlu barmanku v kostýme krupierky. Krásne hnedé vlasy jej splyvali v hebkých sexi vlnách. Pohľad na ne Min pripomenul ďalší dôvod, prečo nemôže s Davidom spávať. Keď si vlasy rozpustí, skrepovatejú jej. David je typ, ktorý by si to určite všimol.

„Rum s kolou, prosím,“ objednala si.

Možno preto nemajú Liza a Bonnie problémy s mužmi: majú skvelé vlasy. Pozrela sa na Lizu, ktorá s neskrývaným pohrdaním krútila nad Davidom hlavou. Zazipovaná v šatách z fialovej kože mala postavu profesionálnej jazdkyne na koni. Fajn, fajn, nešlo len o vlasy. Keby sa Min obliekla do Li-

ziných šiat, vyzerala by ako Barneyho radodajná sesternica. „S diétnou kolou,“ dodala smerom k barmanke.

„Nebol to ten pravý,“ pokračovala Bonnie s rukami zapretými do útlych bokov.

„Aj rum diétny,“ doplnila Min. Barmanka sa na ňu usmiala a odišla jej namiešať drink.

Liza pokrčila čelo. „Prečo si s ním vlastne chodila?“

„Lebo som si myslela, že by mohol byť ten pravý,“ vysvetľovala Min frustrovane. „Bol inteligentný a úspešný, spočiatku aj veľmi milý. Pripadal mi ako rozumný výber. No odrazu začal byť ku mne povýšenecký.“

Bonnie ju potľapkala po ruke. „Dobre, že ťa nechal, aspoň si voľná pre toho skutočne pravého. Tvoj princ je už na ceste.“

„Jasné,“ utrúsila Min. „Nepochybujem, že bol, ale zrazil ho nákladiak.“

„Tak to nie je.“ Bonnie sa oprela o pult. Vyzerala ako lesná víla z filmu pre dospelých. „Ak má prísť, príde. Je jedno, čo sa pokazí, napokon sa k tebe dostane a budete spolu až naveky.“

„Čo to má byť?“ zatiahla neveriacky Liza. „Rozprávka o Barbie?“

„Bonnie, to všetko je pekné,“ vyhlásila Min. „No pokiaľ ide o mňa, posledný slušný chlap zomrel s Elvisom.“

„Možno sme mali z Bon urobiť svoju maklérku,“ obrátila sa k nej Liza. „Už sme mohli byť významnými akcionárkami Disneyworldu.“

Min bubnovala prstami po pulte, aby sa aspoň sčasti zbavila napätia. „Malo mi dôjsť, že s Davidom je to omyl, keď som sa zdráhala ísť s ním do postele. Na treťom rande nám čašník priniesol dezertný lístok a David povedal: ‚Ďakujeme, ale držíme diétu.‘ To, samozrejme, nebola pravda, lebo na sebe nemá ani gram tuku, a ja som si pomyslela: ‚Pred tebou sa nevyzlečiem ani za nič.‘ Zaplatila som svoju polovicu účtu a predčasne som sa vrátila domov. Vždy keď to potom na mňa skúšal, spomenula som si na toho čašníka a prekrížila nohy.“

„Nebol to ten pravý,“ zopakovala presvedčene Bonnie.

„Myslíš?“ zatiahla Min ironicky. Bonnie sa zatvárila do-
tknuto. Min zatvorila oči. „Prepáč. Prepáč. Naozaj prepáč. Ja
len, že na toto nie je vhodný čas, Bon. Som našťvaná. Chcem
sa na niekoho vrhnúť, nie vyzerat' v dialke ďalšieho idiota,
ktorý mi príde do cesty.“

„Iste,“ prisvedčila Bonnie. „Chápem.“

Liza pokrútila hlavou. „Pozri, na Davidovi ti nezáležalo,
takže si prišla iba o partnera na Diinu svadbu. Navrhujem,
aby sme sa na tú svadbu vykašľali. Beztak z nej vetrím iba
problémy, ak aj opomeniem fakt, že Di si berie priateľa svo-
jej najlepšej kamarátky.“

„Bývalého priateľa svojej najlepšej kamarátky. A ja sa na
tú svadbu nemôžem vykašľať. Som prvá družička.“ Min za-
škrípala zubami. „Bude to peklo. Nielenže som bez partnera,
čím sa naplnili všetky matkine predpovede, ktorá navyše
bola z Davida úplne hotová.“

„To teda bola,“ súhlasila Bonnie.

„Všetkým o ňom rozpráva,“ pokračovala Min. Pred očami
mala matkinu nadšenú tvár. „Randenie s Davidom bolo to je-
diné, čím som jej ulahodila, odkedy som v prvom ročníku na
vysokej dostala chrípku a schudla päť kíľ. A teraz žiaden Da-
vid nie je.“ Barmanka jej podala diétny rum. Min si ho s po-
ďakovaním vzala a nechala jej štedré prepitné. Obsluha, ktorá
sa v takejto situácii stará o prisun drinkov, je na nezaplatenie.
„Na tom, čo si o mne myslí moja matka, väčšinou nezáleží,
lebo sa jej môžem vyhnúť, ale vyhnúť sa svadbe? To nie.“

„Tak si nájdeš iného partnera,“ navrhla Bonnie.

„Nenájde,“ hlesla Liza.

„To ti pekne ďakujem.“ Min sa odvrátila od barového pultu.
Z ruletového vzoru sa jej točila hlava. Alebo to bolo od zlosti?

„Sama si si na vine,“ pokračovala Liza. „Keby si neustá-
le nevyhodnocovala štatistickú pravdepodobnosť úspechu
vzťahu s každým mužom, s ktorým sa zoznámiš, a len si
skrátka vyšla von s niekým, kto ťa priťahuje, občas by si si
aj trochu užila.“

„A moja sebaúcta by dnes bola na bode mrazu,“ namietla Min. „Na randení s rozumom nie je nič zlé. Tak som našla aj Davida.“ Až keď to vyslovila, došlo jej, že to nie je argument v jej prospech. Odpila si z pohára, aby sa posilnila pred komentármi, ktoré isto budú nasledovať.

Liza ju nepočúvala. „Musíme ti nájsť chlapa.“ Skúmavo sa poobzerala po bare, čo bolo celkom namieste, pretože väčšina osadenstva baru si obzerala ju. „Ten nie. Ani tamten. Nie. Nie. Nie. Títo chlapi by ti ponúkali iba ak podiely v investičných fondoch.“ Odrazu sa narovнала. „Pozor, pozor! Máme víťaza.“

Bonnie obrátila hlavu. „Koho? Kde je?“

„Ten tmavovlasý v tmavomodrom obleku. Tam hore pred vchodom, uprostred.“

„Uprostred?“ Min prižmúrenými očami skúmala ľudí na vyvýšenej plošine pri vstupe do baru. Bola dosť široká, aby sa na ňu zmestil rad falošných pokerových stolov. Pri jednom sa štyria muži rozprávali s brunetou v červenom. Bol medzi nimi aj David, ktorý ponad kované zábradlie zdobené hracími kockami pozoroval svoju ríšu. Oproti zvyšku miestnosti bola plošina vyvýšená len asi o pol druhu metra, no s Davidom vyzerala skôr ako balkón. Dosť možné, že len s maximálnym sebazaprením z neho nemával ako monarcha svojim poddaným. „To je David,“ povedala Min a odvrátila sa. „A akási brunetka. Môjtybože, už si aj začal s inou.“ *Prac sa!* odkázala brunete v duchu.

„Kašli na brunetku,“ podotkla Liza. „Všimni si toho chlapa uprostred. O chvíľu sa určite znovu otočí. Nezdá sa, že by ho David veľmi zaujímal.“

Min opäť mrkla k vchodu. Chlap v tmavomodrom obleku bol vyšší než David, vlasy mal tmavšie a hustejšie, no inak sa zo zadu veľmi nelíšili. „Chlap ako každý iný,“ poznamenala. Vtom sa dotyčný otočil.

Tmavé oči, výrazné líčne kosti, klasická línia brady, široké plecia – ako vytesané sochárskym dlátom. Uvoľnene pozoroval plochu baru a Davidovi, ktorý pri ňom odrazu vyzeral trochu ako potomok príbuzných, nevenoval pozornosť.

Min sa zasekol dych a každá bunka v jej tele ožila a šepkala: *To je ten pravý!*

Rýchlo sa odvrátila, aby ju neprichytili s obdivne otvorenými ústami. Nie je to ten pravý, to z nej hovorí iba DNA na love prvotriedneho darcu spermií. To isté si v tomto bare pri pohľade naňho určite myslí každá žena s funkčnými vaječníkmi. Biológia však ešte nie je osudom. Predstava, aké škody by taký krásavec mohol napáchať na žene ako ona, bola priveľmi odstrašujúca. Zmiernila ju ďalším drinkom a povedala: „Je pekný.“

„Nie,“ oponovala Liza. „O to práve ide. Nie je pekný. Pekný je David. Toto je skrátka dospelý chlap.“

„Správne, je nabitý testosterónom,“ upresnila svoje hodnotenie Min.

„Nie, to je ten napravo od neho,“ opäť ju opravila Liza. „Ten s guľatou hlavou. Stavím sa, že v kuse rozpráva o športe a potľapkáva ľudí po chrbte. Ten v modrom obleku pôsobí kultivovane, no je si vedomý svojich kvalít. Nie je tak, Bonnie?“

„To si nemyslím,“ odvetila Bonnie. Tvárička lesnej víly sa jej zachmúrila. „Poznala som ho.“

„Myslíš v biblickom význame?“ vyzvedala Liza.

„Nie. Chodil s mojou sesternicou Wendy. Lenže...“

„Takže vhodná korisť,“ usúdila Liza.

„... jeho štýl je užiť si a zdrhnúť,“ dokončila Bonnie. „Z toho, čo viem od Wendy, pár mesiacov ženu oslňuje a potom ju odkopne a nájde si druhú. A ona ani vo sne netuší, že jej od neho také niečo hrozí.“

„Aký netvor,“ zatiahla Liza nevzrušene. „Ak si o tom nevedela, muži nemajú zakázané rozísť sa so ženou s ktorou chodia.“

„Lenže on v nich najskôr vzbudí lásku a potom ich opusť,“ vysvetľovala Bonnie. „To je na tom to hnusné.“

„Ako David,“ hlesla Min, ešte viac utvrdená vo svojej inštinktívnej nedôvere k mužovi v modrom obleku.

„Och, ako keby si Davida niekedy milovala!“ odrkla Liza.

„Snažila som sa,“ ohradila sa Min.

Liza pokrútila hlavou. „Nechajme to, to teraz nie je pod-

statné. Potrebuješ len partnera na svadbu. Ak ťa netvor neopustí skôr než po pár mesiacoch, máš po probléme. Jedno-
ducho za ním choď a...“

„Nie.“ Min sa k priateľkám otočila chrptom a zadávala sa na čiernobiele plagáty nad barom: Paul Newman zohnutý nad biliardovým stolom vo filme *The Hustler*, Marlon Brando pri hre v kocky v *Guys and Dolls*, zachmúrený W. C. Fields s kartami v ruke v *My Little Chickadee*. A čo ženy hazardérky? Kde sú? Veď už len byť ženou je ohromné riziko. Dvadsaťosem percent zavraždených žien prichádza o život rukou manžela alebo milenca.

Asi preto ženy nehrajú hazardné hry. Stačí im hazard života s mužom. Min potlačila nutkanie obrátiť sa k plošine pri vchode a znovu sa pozrieť na netvora. Vážne, najmúdrejšie je prestať randiť a zaobstarat si mačku.

„Dobre vieš, že za ním nepôjde,“ vravela Bonnie Lize. „Z hľadiska štatistiky je pravdepodobný výsledok nepriaznivý.“

„Koho to zaujíma?“ Liza štuchla Min laktom a doliala jej do pohára kolu. „Predstav si svoju matku, ak by si prišla na svadbu s tamtým. Možno by ti dovolila jesť aj sacharidy.“ Pozrela na Bonnie. „Ako sa volá?“

„Calvin Morrisey. Wendy už kupovala svadobné časopisy, keď ju nechal. Na papier si nacvičovala podpis Wendy Sue Morriseyová.“

Liza sa zhrozila. „Asi preto ju nechal.“

„Calvin Morrisey.“ Min sa proti svojej vôli k nemu znovu otočila.

„Choď tam,“ zapichla do nej Liza necht, „a povedz Davidovi, že mu želaš skoré uzdravenie z ekzému. Potom sa predstav netvorovi, usmievaj sa a neopováž sa ceknúť o štatistikách!“

„To by bolo hlúpe,“ namietla Min. „Mám tridsaťtri. Som zrelá, dospelá žena. Je mi fuk, či mám s kým ísť na sestrinu svadbu. Dôležité sú na mne iné veci.“ Predstavila si, ako sa matka zatvári, keď sa dozvie, že David ju nechal. *Nie, nie sú.*

„Nie, nie sú,“ povedala Liza. „Si skrátka príliš zbabelá na to, aby si tam šla.“

„Možno to stojí za pokus.“ Bonnie zachmúrene hľadela k plošine. „A po svadbe ho môžeš poslať kadeľahšie, nech okúsi vlastnú medicínu.“

„Áno, to je ono,“ prevrátila Liza oči. „Urob to pre Wendy a ostatné dievčatá.“

Teraz bol k nim otočený z profilu a rozprával sa s Davidom. *Portrét toho chlapa by mal byť vyrytý na minciach*, pomyslela si Min. Ako večná bacuľka nemala šancu, aby si s ňou začal chlap s takým výzorom. Prinajmenšom nie bez výsmechu. A toho už na jeden večer utržila dosť.

„Nie,“ vyhlásila a opäť sa otočila k barovému pultu. Mačka bola dobrý nápad.

„Tak počúvaj, ty štatistická tabuľka,“ uchýlila sa Liza k zúfalému pokusu, „viem, že si konzervatívna, ale v poslednom čase máš blízko k tomu, aby si sa sama zmenila na konzervu. Chodiť s Davidom muselo byť ako chodiť s kusom betónu. A potom ten tvoj byt. Ešte aj tvoj nábytok uviazol v čase.“

„Je po starej mame,“ zareagovala Min odmerane.

„Veď práve! Tvoj zadok na ňom sedí od narodenia. Potrebuješ zmenu. Ak ju neurobiš sama, budem ti musieť pomôcť ja.“

Min stuhla krv. „Nie!“

„Nevyhrážaj sa jej,“ zahriakla Bonnie Lizu. „Ona sa zmení. Dozreje. Však, Min?“

Min sa ešte raz pozrela na plošinu. Íst tam jej odrazu pripadalo ako dobrý nápad. Mohla by sa postaviť pod to škaredé tepané zábradlie a načúvať, a ak bude Calvin Morrisey aspoň v náznačku pôsobiť príjemne – ha! Aké pravdepodobné to bolo? Pôjde k ich stolu, povie niečo milé Davidovi a otvorí si tak dvierka k rozhovoru. A nebude sa musieť báť, že kým bude v práci, Liza objedná sťahovaciu firmu a dá jej z bytu vypratať nábytok.

„Nenúť ma urobiť to za teba,“ varovala ju Liza.

Stáť pri ruletovom bare a trucovať nemalo veľký zmysel. Navyše s informáciami, ktoré už o ňom mala, si dá pozor, aby

jej neublížil. Stiahla plecيا a zhlboka sa nadýchla. „Idem na to, šéfka.“

„A žiadne reči o percentách, za žiadnych okolností!“ zopakovala jej Liza. Min si napravila sivé kárované sako a rýchlo sa pomodlila, aby jej, skôr než príde k plošine a zosmiešni sa, napadla nejaká skvelá úvodná replika. V takom prípade napluje na netvora, Davida sotí ponad zábradlie a poberie sa zohnať si mačku.

„Vždy treba mať záložný plán,“ povedala si a vykročila vpred.

Hore na plošine Cal Morrisey vážne uvažoval, že Davida Fiska prehodí cez zábradlie. *Mal som zdúchnuť rýchlejšie, keď prichádzali*, myslel si. Bola to Tonyho vina.

„Tamtá ryšavka má skvelé nohy,“ ukazoval mu Tony. „Vidíš ju? Pri bare, v tom fialovom so zipsami. Myslíš, že sa jej páčia ragbisti?“

„Ragby si nehral pätnásť rokov.“ Cal popíjal svoj drink a vnímal príjemný pocit jemného alkoholového opojenia, ktorý ho pomaly zaplavoval, nepatrne narúšaný iba pesničkou *Hound Dog*, ktorú pustil ktosi bez hudobného vkusu. Na tomto podniku mu prekážali iba dve veci – stupidný dizajn interiéru a Elvis Presley v jukeboxe.

„Jasné, dlho som nehral, ale ona o tom nevie.“ Tony sa znovu pozrel na ryšavku. „Dám desať dolárov na to, že so mnou odíde. Ohúrim ju svojou vetou o teórii chaosu.“

„Stávkku neprijímam,“ povedal Cal. „Hoci tá veta je taká strašná, že by mi zvýšila šance na výhru.“ Pohľadom preletel k barovému pultu v tvare rulety. Ryšavka bola výstavný kus – takže Tonyho typ. Bola tam aj malá živá blondínka, vysnívaný typ ich priateľa Rogera. Spoza pultu si ho všimla Shanna a zamávala mu, na počudovanie sa však naňho neusmiala. Cal sa tomu začudoval a kývol jej hlavou na pozdrav.

Tony mu položil ruku okolo pliec. „Musíš mi pomôcť, je tam s kamarátkami. Choď tam a zbaľ tú jej buclatú kamošku v sivom károvanom kostýme, Roger si zas môže vziať na

starosť tú malú blondínku. Dal by som ju tebe, ale vieš, ako letí na drobné ženy.“

Roger vedľa Cala nastražil uši. „Čo? Aká malá blondínka?“ Obrátil pohľad k barovému pultu. „Vidím. Vidím!“

„V kostýme?“ Cal znovu pozrel na bar.

„V tom sivom,“ kývol Tony hlavou. „Medzi ryšavkou a blondavou vílou. V žiare tej ryšavky ju dobre nevidieť. Stavím sa...“

„Aha.“ Cal zaostril na stredne vysokú ženu medzi červeno-
novláskou a blondínkou. Mala na sebe nevýrazný sivý ká-
rovaný kostým voľného strihu, nad zachmúrenou okrúhlu
tvárou jej na hlave trónil uzol z hnedých vlasov. „Zabudni,“
povedal a znovu si odpil.

Tony ho plesol po chrbte, až mu zabehlo. „No tak, trochu
si uži! Hádam ti srdce ešte stále nepišťá po Cynthia?“

„Nikdy mi po nej nepišťalo srdce.“ Cal sa poobzeral po
hostoch. „Dávaj pozor, či ju neuvidíš, dobre? Má na sebe tie
červené šaty, ktoré nosí, keď chce dostať, po čom túži.“

„Môže to dostať odo mňa,“ ponúkol sa Tony.

„Výborne,“ ožil Cal. „Ak sa s ňou oženíš, zbalím tú v kos-
týme.“

Tony si odpil z pohára. „Ak sa s ňou ožením?“

„Áno. Chce sa vydať. Od šoku ma skoro vystrelo.“ Cal sa
na chvíľu v spomienkach vrátil k Cynthia, milej žene so silnou
vôľou. „Neviem, odkiaľ vzala tú predstavu, že je to medzi na-
mi také vážne.“

„Tam je!“ Roger sa díval Calovi ponad plece. „Práve ide
hore schodmi.“

Cal vstal a pokúsil sa prejsť popri Tonyom k dverám. „Po-
suň sa.“

Tony zostal sedieť. „Nemôžeš odísť, chcem ryšavku.“

„Zbal si ju sám,“ neustúpil Cal a ďalej sa pretláčal popri
ňom.

„Cynthia je tu s Davidom,“ oznámil Roger so súcitom
v hlase.

„Cal!“ ozvalo sa za Calom Davidovo chriplivé volanie. „Práve sme ťa hľadali.“ Znel nahnevane, no keď sa Cal k nemu obrátil, usmieval sa.

To neveští nič dobré, uvažoval Cal a obdaril ich rovnako neúprimným úsmevom. „David! Cynthie! Rád vás vidím.“

„Ahoj, Cal,“ usmievala sa naňho Cynthie. Pôvab jej srdcovitej tváre bol smrteľne nebezpečný. „Ako sa máš?“

„Nemôžem sa sťažovať. A ty? Vyzeráš skvelo.“ Cal sa vyhol pohľadu na Cynthie, pozrel na Davida a pomyslel si: *Vezmi si ju, prosím!* „Si šťastný muž, David.“

„Prosím?“

„Že chodíš so Cynthie,“ vysvetlil Cal tak povzbudzujúco, ako len dokázal.

Cynthie vzala Davida pod pazuchu. „Iba sme tu na seba narazili.“ Obrátila sa k Davidovi a venovala mu úsmev. „Ale je milé znovu ho vidieť.“ Potom sa opäť pozrela na Cala. Usmial sa a znova uhol pred jej pohľadom, zo všetkých síl tajac žiarlivosť.

David sa pozrel do krásnej Cynthinej tváre a zažmurkal. Cal s ním na okamih pocítil súcit. Zblízka bola Cynthie očarujúca. Aj z diaľky. Vlastne zovšadiaľ, čo aj bolo dôvodom, prečo jej vždy vo všetkom vyhovel. Pozrel sa na jej bezchybné útle telo v obtiahnutých červených šatách a o krok ustúpil. Odvrátil pohľad a spomenul si, ako pokojne sa mu žije bez nej. Odstup, to je ten správny kľúč. A ešte kríž a cesnak.

„Pravdaže,“ pokračoval David. „Neskôr by sme si mohli zájsť na večeru,“ navrhol Cynthie a uprel na Cala víťazoslávny pohľad.

„Tak to vás nebudeme zdržovať.“ Cal ustúpil o ďalší krok a narazil do zábradlia.

Cynthie pustila Davidovi ruku. Jej žiara pohasla. „Skočím si pred odchodom občerstviť mejkap.“ Tony s Davidom sa dívali na jej vzdalujúce sa dokonalé boky, zatiaľ čo Roger visel pohľadom na blondínke pri bare a Cal si doprial po-

riadny dúšok drinku, žejajúc si, aby bol niekde inde. Kdekoľvek. Napríklad na večeri. Mohol by sa zastaviť v Emiliovej reštaurácii a najesť sa v kuchyni. V Emiliovej kuchyni neboli žiadne ženy.

„Tak čo, David,“ prehovoril Tony, „bol pre vás náš seminár užitočný?“

„Bol skvelý,“ odvetil David. „Neveril som, že niekto tých tupcov ten nový program naučí, ale všetci vo firme vďaka tomu teraz pracujú rýchlejšie. Dokonca sme...“

David pokračoval a Cal prikyvoval. Davida nemal rád z mnohých dôvodov, medzi iným pre jeho sklon titulovať svojich zamestnancov *tupci*. Účty však platil načas, a keď bol spokojný, nešetril chválou. Cal poznal oveľa horších klientov. Ak sa David navyše ujme Cynthie, bol pripravený byť k nemu priam srdečný.

David dokončil svoje rozprávanie a pozrel sa na schody. „Pokiaľ ide o Cynthie... Myslel som si, že vy dvaja...“

„Ó, nie!“ zavrtel Cal energicky hlavou. „Pred pár mesiacmi ma opustila.“

„Nebýva to zvyčajne naopak?“

S nadvihnutým obočím pôsobil David komicky. Napriek tomu nemal o ženy núdzu. Život je záhada. Ako ženy.

„Myslel som si, že u žien žneš iba úspechy.“

„Nie,“ odvetil Cal.

„Cal už asi starne,“ ozval sa Tony. „Našiel som mu ľahký úlovok, ale odmietol.“

„Koho?“ zaujímal sa David.

„Károvaný kostým pri bare,“ ukázal Tony pohárom. David sa pozrel k baru. Bez toho, aby pohol čo len obrvou, sa otočil späť ku Calovi.

„Možno naozaj starneš,“ usmial sa na Cala. „Nemal by to byť ťažký oriešok. Nie je to žiadna Cynthie.“

„Nie je najhoršia,“ zatiahol Cal obozretne.

David sa predklonil. „Tebe predsa žiadna žena neodolá, nemám pravdu?“